I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1717/2006,

2006 m. lapkričio 15 d.

nustatantis stabilumo priemonę

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 179 straipsnio 1 dalį ir 181a straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ([1]),

kadangi:

(1) Bendrija yra pagrindinis ekonominės, finansinės, techninės, humanitarinės ir makroekonominės pagalbos teikėjas trečiosioms šalims. Stabilių sąlygų žmogaus socialinei ir ekonominei raidai užtikrinimas ir žmogaus teisių, demokratijos bei pagrindinių laisvių užtikrinimas vis dar yra vienas iš pagrindinių Europos Sąjungos (toliau – ES) išorės veiksmų, kurių siekiant pasitelkiamos išorės pagalbos priemonės, tikslų. Taryba ir Taryboje susitikę valstybių narių vyriausybių atstovai savo 2004 m. lapkričio mėn. išvadose dėl ES išorinių veiksmų veiksmingumo teigė, kad „taika, saugumas ir stabilumas, žmogaus teisės, demokratija ir tinkamas valdymas yra esminiai tvarios ekonominės plėtros ir skurdo panaikinimo veiksniai“.

(2) ES smurtinių konfliktų prevencijos programoje, kurią remia Europos Vadovų Taryba, pabrėžiama, kad „politinis įsipareigojimas užkirsti kelią konfliktams yra vienas iš pagrindinių ES išorės santykių tikslų“ ir kad Bendrijos bendradarbiavimo vystymosi labui priemonėmis galima prisidėti prie šio tikslo ir prie to, kad ES taptų pasaulinio masto veikėja.

(3) Priemonės, kurių imtasi pagal šį reglamentą siekiant Europos bendrijos steigimo sutarties (toliau – EB sutartis) 177 ir 181a straipsnių tikslų gali papildyti priemones, kurias ES priėmė siekdama Bendros užsienio ir saugumo politikos tikslų pagal V antraštinę dalį ir priemones, kurios buvo priimtos pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) VI antraštinę dalį, ir turėtų būti su jomis suderintos. Taryba ir Komisija turėtų bendradarbiauti siekdamos užtikrinti minėtąjį nuoseklumą pagal savo atitinkamas galias.

(4) Europos bendrame sutarime dėl vystymosi, kurį 2005 m. lapkričio 22 d. priėmė Taryba, Taryboje susitikę valstybių narių vyriausybių atstovai, Europos Parlamentas ir Komisija, ir kuriam 2005 m. gruodžio 15–16 d. pritarė Europos Vadovų Taryba, pabrėžiama, kad Bendrija, atsižvelgdama į savo institucijų atitinkamos kompetencijos ribas, formuos išsamų prevencinį požiūrį dėl valstybių pažeidžiamumo, konfliktų, stichinių nelaimių ir kitų rūšių krizių – siekti šio tikslo turėtų padėti šis reglamentas.

(5) Europos Vadovų Taryba 2003 m. gruodžio 12 d. patvirtino Europos saugumo strategiją.

(6) 2004 m. kovo 25 d. Europos Vadovų Tarybos deklaracijoje dėl kovos su terorizmu pasiūlyta į išorės pagalbos programas įtraukti antiteroristinius tikslus. Be to, 2000 m. kovo 27 d. Tarybos priimtoje ES tūkstantmečio strategijoje dėl organizuoto nusikalstamumo prevencijos ir kontrolės kviečiama glaudžiau bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis.

(7) Padėčiai po krizės stabilizuoti reikia tvarių ir lanksčių tarptautinės bendruomenės įsipareigojimų, ypač pirmaisiais metais po krizės, pagal integruotas perėjimo strategijas.

(8) Įgyvendinant pagalbos programas krizių ir politinio nestabilumo metu reikia ypatingų priemonių, kurios užtikrintų lankstumą priimant sprendimus ir skirstant lėšas, taip pat papildomų priemonių, kurios užtikrintų atitiktį dvišalei pagalbai ir mechanizmams paramos teikėjų lėšoms gauti, įskaitant valdžios institucijos funkcijų perdavimą per netiesioginį centralizuotą valdymą.

(9) Po Komisijos komunikatų „Paramos, atstatymo ir vystymosi susiejimo įvertinimas“ Europos Parlamento rezoliucijose ir

([1]) 2006 m. liepos 6 d. Europos Parlamento pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2006 m. lapkričio 7 d. Tarybos sprendimas.

Tarybos išvadose pabrėžiamas poreikis užtikrinti veiksmingą pagal įvairias Bendrijos finansavimo priemones krizių aplinkybėmis finansuojamų veiksmų ryšį.

(10) Siekiant veiksmingai ir laiku išspręsti pirmiau minėtus klausimus, reikia turėti specialių finansinių išteklių ir finansavimo priemonių, kurie prisidėtų prie humanitarinės pagalbos ir ilgalaikių bendradarbiavimo priemonių. Humanitarinė pagalba ir toliau turėtų būti teikiama pagal 1996 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos ([1]).

(11) Greta tų priemonių, dėl kurių buvo susitarta su šalimis partnerėmis vadovaujantis pagal Bendrijos išorės pagalbos priemones nustatyta politine bendradarbiavimo struktūra, Bendrija turi sugebėti teikti tokią pagalbą, kuri būtų skirta pasaulinėms ir tarptautinėms problemoms, galinčioms turėti destabilizuojantį poveikį, spręsti.

(12) 2001 m. „Bendrijos, kurią atstovauja Komisija, ir valstybių narių veiklos koordinavimo stiprinimo išorės pagalbos srityje gairėse“ pabrėžiamas poreikis sustiprinti ES išorės pagalbos derinimą.

(13) Šiuo reglamentu 2007–2013 m. laikotarpiui nustatomas finansinis paketas, kuris yra pagrindinis biudžeto valdymo institucijos orientyras metinės biudžetinės procedūros metu, kaip apibrėžta 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstituciniame susitarime dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ([2]) 37 punkte.

(14) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([3]).

(15) Šio reglamento tikslas – aprėpti daugelio dabartinių su Bendrijos išorės pagalba susijusių reglamentų taikymo sritis ir juos pakeisti; todėl tie reglamentai turėtų būti panaikinti.

(16) Kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti dėl to, kad šiame reglamente numatytose srityse reikalinga suderinta daugiašalė reakcija, ir todėl šių tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, dėl reglamente numatytų priemonių apimties ir poveikio pasauliniu mastu Bendrija gali patvirtinti priemones laikydamasi Europos bendrijos steigimo sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

([1]) OL L 163, 1996 7 2, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

([2]) OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

([3]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TIKSLAI IR TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Tikslai

1. Pagal šiame reglamente išdėstytas sąlygas Bendrija imasi bendradarbiavimo vystymosi labui priemonių ir finansinio, ekonominio ir techninio bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis priemonių.

2. Atsižvelgiant į tokio bendradarbiavimo tikslus ir neperžengiant jo ribų, kaip numatyta EB sutartyje, šiuo reglamentu konkrečiai siekiama:

a) krizės ar kylančios krizės metu stiprinti stabilumą veiksmingai reaguojant ir siekiant išsaugoti, sukurti ar atkurti sąlygas, būtinas tinkamam Bendrijos vystymosi ir bendradarbiavimo politikos įgyvendinimui;

b) esant stabilioms Bendrijos bendradarbiavimo politikos įgyvendinimo trečiosiose šalyse sąlygoms, padėti kurti pajėgumus siekiant pašalinti specifinę globalią ir tarpregioninę grėsmę, turinčią destabilizuojantį poveikį, ir užtikrinti pasirengimą situacijoms prieš krizes ir po jų.

3. Priemonės, kurių imamasi pagal šį reglamentą, gali papildyti pagal ES sutarties V ir VI antraštines dalis patvirtintas priemones, yra suderintos su jomis ir jų nepažeidžia.

2 straipsnis

Bendrijos pagalbos papildomumas

1. Bendrijos pagalba pagal šį reglamentą papildo pagalbą, kuri teikiama pagal susijusius Bendrijos išorinės pagalbos instrumentus. Ji teikiama tik tuomet, kai negalima tinkamai ir veiksmingai reaguoti taikant pirmiau minėtus instrumentus.

2. Komisija užtikrina, kad pagal šį reglamentą priimtos priemonės būtų suderintos su Bendrijos bendra strateginės politikos sistema, taikoma šaliai partnerei, o ypač 1 dalyje minėtų priemonių tikslais, taip pat su kitomis susijusiomis Bendrijos priemonėmis.

3. Kad sustiprintų Bendrijos bei nacionalinių pagalbos priemonių veiksmingumą ir suderinamumą, Komisija skatina glaudų jos pačios bei valstybių narių veiklos – tiek priimant sprendimus, tiek įvykių vietose – koordinavimą. Šiuo tikslu valstybės narės ir Komisija naudojasi informacijos mainų sistema.

3 straipsnis

Pagalba, kuri teikiama krizių arba kylančių krizių metu

1. Siekiant 1 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytų konkrečių tikslų, Bendrijos techninė ir finansinė pagalba gali būti teikiama reaguojant į neatidėliotinas situacijas, krizes arba kylančias krizes, situacijas, keliančias grėsmę demokratijai, teisei ir tvarkai, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugai, asmenų saugumui ir apsaugai, ar į situaciją, kuri gresia peraugti į ginkluotą konfliktą arba itin destabilizuoti trečiąją šalį arba atitinkamas šalis. Tokios priemonės gali apimti atvejus, kai Bendrija remiasi esminėmis tarptautinių susitarimų nuostatomis, siekiant iš dalies arba visiškai sustabdyti bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis.

2. 1 dalyje minima techninė ir finansinė pagalba apima šias sritis:

a) paramą teikiant techninę ir logistinę pagalbą veiksmams, kurių imasi tarptautinės ir regioninės organizacijos, valstybiniai ir nevalstybiniai subjektai skatindami pasitikėjimo stiprinimą, tarpininkavimą, dialogą ir susitaikymą;

b) paramą laikinųjų administracijų, kurioms suteikti įgaliojimai pagal tarptautinę teisę, įkūrimui ir jų veiklai;

c) paramą kuriant demokratines pliuralistines valstybės institucijas, įskaitant priemones, skirtas moterų vaidmeniui šiose institucijose didinti, veiksmingą civilinę administraciją ir susijusias teisines sistemas nacionaliniu ir vietos lygmenimis, nepriklausomą teisminę valdžią, tinkamą valdymą ir teisėtvarką, įskaitant nekarinį techninį bendradarbiavimą siekiant sustiprinti bendrą civilinę kontrolę, saugumo sistemos priežiūrą ir priemones, skirtas stiprinti teisėsaugos ir teisminių institucijų, dalyvaujančių kovoje su nelegalia prekyba žmonėmis, narkotikais, ginklais ir sprogstamosiomis medžiagomis, pajėgumus;

d) paramą tarptautiniams baudžiamiesiems tribunolams ir *ad hoc* nacionaliniams baudžiamiesiems tribunolams, tiesos ir sutaikinimo komisijoms, skundų dėl žmogaus teisių pažeidimų teisinio sprendimo mechanizmams bei nuosavybės teisių, pripažintų pagal tarptautinius žmogaus teisių ir teisės viršenybės standartus, įtvirtinimui ir susijusių ginčų nagrinėjimui;

e) paramą priemonėms, kurios būtinos, kad būtų atstatyta pagrindinė infrastruktūra, namai, valstybinių institucijų pastatai ir ekonominis turtas, taip pat atkurti pagrindiniai gamybos pajėgumai, kad būtų vėl vykdoma ekonominė veikla, kuriamos darbo vietos ir sudarytos minimalios sąlygos, būtinos tvariai socialinei plėtrai;

f) paramą civilinėms priemonėms, susijusioms su buvusių kovotojų demobilizacija ir reintegracija į pilietinę visuomenę ir, jei reikia, jų repatriacija, taip pat priemonėms, skirtoms spręsti vaikų ir moterų kareivių problemą;

g) paramą priemonėms, skirtoms ginkluotųjų pajėgų restruktūrizavimo socialinėms pasekmėms švelninti;

h) paramą priemonėms, skirtoms spręsti klausimus, susijusius su socialiniu ir ekonominiu priešpėstinių minų, nesprogusių šovinių ir kenksmingų karo liekanų poveikiu civiliams gyventojams, atsižvelgiant į Bendrijos bendradarbiavimo politiką ir jos tikslus; pagal šį reglamentą finansuojama veikla apima supažindinimą su pavojumi, pagalbą aukoms, minų buvimo vietos nustatymą ir valymą bei atsargų naikinimą;

i) paramą priemonėms, skirtoms spręsti klausimus, susijusius su neteisėto ginklų naudojimo ar galimybės juos naudoti poveikiu civiliams gyventojams, atsižvelgiant į Bendrijos bendradarbiavimo politiką ir jos tikslus; tokia parama apsiriboja tyrimų veikla, pagalba aukoms, visuomenės supažindinimu ir teisinės bei administracinės ekspertizės ir pažangios patirties kūrimu.

Parama teikiama tik tiek, kiek tai būtina atkurti sąlygas socialiniam ir ekonominiam susijusių gyventojų vystymuisi krizės ar kylančios krizės metu, kaip nurodyta 1 dalyje. Ji neapima priemonių, skirtų kovai su ginklų platinimu;

j) paramą priemonėms, skirtoms užtikrinti, kad būtų tinkamai patenkinti specialūs moterų ir vaikų poreikiai krizių ir konfliktinių situacijų metu, įskaitant jų apsaugą nuo seksualinio smurto;

k) paramą ginkluotų konfliktų aukų reabilitacijai ir reintegracijai, įskaitant priemones, skirtas specialiems moterų ir vaikų poreikiams tenkinti;

l) paramą priemonėms, kuriomis siekiama skatinti ir ginti pagarbą žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, demokratijai ir teisinei valstybei, taip pat laikytis susijusių tarptautinės teisės dokumentų;

m) paramą socialinėms ir ekonominėms priemonėms, skirtoms skatinti teisingas galimybes naudoti gamtos išteklius bei jų skaidrų valdymą krizių arba kylančių krizių metu;

n) paramą socialinėms ir ekonominėms priemonėms, skirtoms spręsti klausimus, susijusius su netikėto gyventojų judėjimo sukeltais padariniais, įskaitant priemones, kuriomis siekiama patenkinti priimančiųjų bendruomenių poreikius krizių arba kylančių krizių metu;

o) paramą priemonėms, skirtoms remti pilietinės visuomenės plėtrą ir organizavimą bei jos dalyvavimą politiniame procese, įskaitant priemones, kuriomis siekiama skatinti nepriklausomą pliuralistinę ir profesionalią žiniasklaidą;

p) paramą priemonėms, kuriomis reaguojama į stichines arba žmonių sukeltas nelaimes ir grėsmę visuomenės sveikatai, jei nebūtų Bendrijos humanitarinės pagalbos, ar jei reikėtų ją papildyti.

3. Esant 1 dalyje nurodytoms išimtinėms ir nenumatytoms situacijoms Bendrija taip pat gali teikti techninę ir finansinę pagalbą, kuri nėra aiškiai minima tarp 2 dalyje išdėstytų konkrečių pagalbos sričių. Tokia pagalba apsiriboja 6 straipsnio 2 dalyje minimomis išimtinėmis pagalbos priemonėmis, kurios:

— patenka į bendrą taikymo sritį ir konkrečius tikslus, nustatytus 1 straipsnio 2 dalies a punkte,

— galioja ribotą laikotarpį, kuris nustatytas 6 straipsnio 2 dalyje, ir

— paprastai būtų tinkamos remiantis kitais Bendrijos dokumentais dėl išorinės pagalbos, bet kurios, vadovaujantis 2 straipsniu, turėtų būti numatytos šiame reglamente dėl poreikio greitai reaguoti į krizės ar kylančios krizės situaciją.

4 straipsnis

Bendradarbiavimas esant stabilioms bendradarbiavimo sąlygoms

Bendrija teikia techninę ir finansinę pagalbą siekdama 1 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytų konkrečių tikslų šiose srityse:

1) Teisei ir tvarkai, asmenų apsaugai ir saugumui, svarbiai infrastruktūrai ir visuomenės sveikatai kylanti grėsmė

parama skiriama:

a) teisėsaugos, teisminių ir civilinių institucijų pajėgumams stiprinti kovojant su terorizmu, organizuotu nusikalstamumu, įskaitant prekybą žmonėmis, narkotikais ir šaunamaisiais ginklais, veiksmingai kontroliuojant nelegalią prekybą ir tranzitą.

Pirmenybė teikiama tarpregioniniam bendradarbiavimui įtraukiant trečiąsias šalis, kurios rodo aiškią politinę valią spręsti šias problemas. Šios srities priemonėmis ypatingai pabrėžiamas geras valdymas ir jos atitinka tarptautinės teisės, ypač žmogaus teisių teisės ir tarptautinės humanitarinės teisės, normas.

Teikiant paramą su terorizmu kovojančioms valdžios institucijoms pirmenybė teikiama pagalbinėms priemonėms, susijusioms su kovą su terorizmu reglamentuojančių teisės aktų rengimu ir tobulinimu, finansų, muitų ir imigracijos teisės įgyvendinimu ir taikymu bei tarptautinių teisėsaugos procedūrų plėtojimu.

Teikiant paramą, susijusią su narkotikų problema, reikiamas dėmesys skiriamas tarptautiniam bendradarbiavimui, kuriuo siekiama skatinti naudotis pažangiausia patirtimi mažinant narkotikų paklausą, gamybą ir sukeliamą žalą;

b) priemonėms, kuriomis siekiama kovoti su tarptautinių pervežimų ir energetikos veiklos bei infrastruktūros, tarp jų keleivių ir krovinių pervežimo bei energijos tiekimo, saugumui kylančiais pavojais.

Šioje srityje patvirtintomis priemonėmis ypač daug dėmesio skiriama tarpregioniniam bendradarbiavimui ir tarptautinių standartų taikymui rizikos įsisąmoninimo, pažeidžiamumo analizės, pasiruošimo nenumatytiems įvykiams, įspėjimo apie pavojų bei padarinių valdymo srityse;

c) priemonėms, skirtoms tinkamai reaguoti į netikėtų didelių grėsmių visuomenės sveikatai pavojų, pvz., epidemijas, kurios gali turėti tarptautinį poveikį.

Ypatingas dėmesys skiriamas nenumatytų įvykių planavimui, vakcinų ir vaistų atsargoms, tarptautiniam bendradarbiavimui, ankstyvo įspėjimo apie pavojų ir parengties sistemoms;

2) Rizikos mažinimas ir pasirengimas turimų cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių medžiagų arba reagentų požiūriu

parama skiriama:

a) civilinių mokslinių tyrimų kaip alternatyvos su gynyba susijusiems moksliniams tyrimams skatinimui ir anksčiau ginklų srityje dirbusių mokslininkų ir inžinierių perkvalifikavimui ir alternatyviam įdarbinimui;

b) priemonėms, kuriomis siekiama sustiprinti saugumą civilinių įrenginių, kuriuose laikomos cheminės, biologinės, radiologinės ir branduolinės medžiagos arba reagentai arba su jomis dirbama pagal civilinių mokslinių tyrimų programas;

c) Bendrijos bendradarbiavimo politikos ir jos tikslų kontekste – civilinės infrastruktūros kūrimui ir atitinkamų civilinių studijų, kurios suteikia žinių apie su ginklais susijusių įrenginių arba aikštelių išardymą, reorganizavimą ar perdarymą, kai paskelbiama, kad šios nebepriklauso gynybos programai, rengimui;

d) kompetentingų civilinės valdžios institucijų, dalyvaujančių plėtojant ir vykdant nelegalios prekybos cheminėmis, biologinėmis, radiologinėmis ir branduolinėmis medžiagomis arba reagentais (taip pat jų gamybos arba pristatymo įranga) veiksmingą kontrolę, įskaitant šiuolaikiškos logistinės vertinimo ir kontrolės

įrangos diegimą, gebėjimų stiprinimui;

e) teisinės sistemos ir institucinių gebėjimų siekiant sukurti ir vykdyti dvigubo panaudojimo prekių veiksmingą eksporto kontrolę plėtojimui, įskaitant regioninio bendradarbiavimo priemones;

f) veiksmingų civilinių pasiruošimo nelaimėms, nenumatytų įvykių planavimo, reagavimo į krizinę padėtį ir išvalymo priemonių nustatymui galimų didelio masto ekologinių nelaimių atveju.

Taikant a, b, c ir d punktuose išdėstytas priemones ypatingas dėmesys skiriamas pagalbai tiems regionams arba šalims, kurios tebeturi tokių medžiagų atsargų ir dėl to kyla jų platinimo pavojus.

3) Pajėgumų prieš ir po krizės didinimas

Parama ilgalaikėms priemonėms, kuriomis siekiama didinti ir stiprinti tarptautinių, regioninių ir subregioninių organizacijų, valstybinių ir nevalstybinių subjektų pajėgumus, susijusius su jų veikla:

a) skatinant ankstyvą perspėjimą, pasitikėjimo stiprinimą, tarpininkavimą ir sutaikymą ir sprendžiant didėjančią įtampą tarp įvairių bendruomenių;

b) gerinant atstatymą po konflikto arba nelaimės.

Pagal šį punktą priemonės taip pat apima žinių perdavimą, keitimąsi informacija, rizikos ir (arba) pavojaus vertinimą, mokslinius tyrimus ir analizę, ankstyvo perspėjimo sistemas ir mokymą. Tam tikrais atvejais jos gali apimti finansinę ir techninę pagalbą įgyvendinant tas JT taikos stiprinimo komisijos rekomendacijas, kurios patenka į Bendrijos bendradarbiavimo politikos tikslų aprėptį.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮGYVENDINIMAS

5 straipsnis

Bendrieji įgyvendinimo pagrindai

Pagal šį reglamentą bendrijos parama teikiama pasitelkiant šias priemones:

a) išimtines pagalbos priemones ir laikinas atsakomąsias programas;

b) daugiašalius strateginius dokumentus, daugiametes preliminarias programas ir teminius strateginius dokumentus;

c) metines veiksmų programas;

d) specialias priemones.

6 straipsnis

Išimtinės pagalbos priemonės ir laikinos atsakomosios programos

1. 3 straipsnyje nurodyta Bendrijos parama teikiama pasitelkus išimtines pagalbos priemones ir laikinas atsakomąsias programas.

2. Komisija gali priimti išimtines pagalbos priemones reaguodama į 3 straipsnio 1 dalyje nurodytas krizes esant išimtinėms ir nenumatytoms situacijoms, kaip nurodyta 3 straipsnio 3 dalyje, kai priemonių efektyvumas priklauso nuo greito ir lankstaus jų įgyvendinimo. Šių priemonių galiojimo trukmė gali būti 18 mėnesių. Atskirų priemonių galiojimą galima pratęsti dar 6 mėnesiams, jei yra iškyla objektyvių ir nenumatytų kliūčių jų įgyvendinimui, su sąlyga, kad nepadidėtų priemonės finansinė suma.

3. Jei išimtinės pagalbos priemonės išlaidos yra didesnės nei 20 000 000 EUR, tokia priemonė priimama 22 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

4. Komisija gali priimti laikinas atsakomąsias programas, siekiant sudaryti ar atkurti esmines sąlygas, būtinas veiksmingai įgyvendinti Bendrijos išorės bendradarbiavimo politiką. Laikinos atsakomosios programos remiasi išimtinėmis pagalbos priemonėmis. Jos priimamos 22 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.

5. Komisija reguliariai informuoja Tarybą apie tai, kad Bendrija planuoja teikti pagalbą pagal 3 straipsnį. Prieš priimdama ar atnaujindama bet kurią išimtinę pagalbos priemonę, kurios išlaidos yra mažesnės nei 20 000 000 EUR, Komisija informuoja Tarybą apie tokių priemonių tikslus ir numatomas skirti sumas. Ji atsižvelgia į tokių priemonių planavimo ir vėlesnio įgyvendinimo metodą, kurio laikosi Taryba, kad būtų derinami ES išorės veiksmai. Komisija taip pat informuoja Tarybą, prieš ženkliai ir iš esmės keisdama jau patvirtintas išimtines pagalbos priemones.

6. Patvirtinus išimtines pagalbos priemones, Komisija kuo ankstesniu jų įgyvendinimo etapu ir bet kuriuo atveju per septynis mėnesius pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje apžvelgiama esama ir planuojama Bendrijos reakcija, įskaitant įnašus iš kitų Bendrijos finansavimo priemonių, esamų atskiros šalies ar daugiašalių strateginių dokumentų statusą, ir Bendrijos atsakomąjį vaidmenį platesniu tarptautiniu ir daugiašaliu mastu. Šioje ataskaitoje taip pat nurodoma, ar Komisija ketina toliau taikyti išimtines pagalbos priemones, jei taip – kiek laiko.

7 straipsnis

Daugiašaliai strateginiai dokumentai, daugiametės preliminarios programos ir teminiai strateginiai dokumentai

1. Daugiašaliai ir teminiai strateginiai dokumentai sudaro bendrąjį 4 straipsnyje numatytos paramos įgyvendinimo pagrindą.

2. Daugiašaliuose ir teminiuose strateginiuose dokumentuose pateikiama atitinkamoms šalims ar temoms skirta Bendrijos strategija, atsižvelgiant į atitinkamų šalių reikmes, Bendrijos prioritetus, tarptautinę padėtį ir pagrindinių partnerių veiksmus.

3. Daugiašaliai ir teminiai strateginiai dokumentai ir jų pakeitimai bei papildymai priimami 22 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka. Iš pradžių jie taikomi ne ilgesniam kaip šio reglamento taikymo laikotarpiui ir persvarstomi šiam laikotarpiui įpusėjus.

4. Strateginiai dokumentai atitinka atskiros šalies ar daugiašalius strateginius dokumentus arba teminius strateginius dokumentus, priimtus pagal kitas Bendrijos išorės paramos priemones, ir jų nedubliuoja. Strateginiai dokumentai rengiami, jei įmanoma, palaikant dialogą su šalimis ir regionais partneriais, susijusiomis šalimis ir regionais, į dialogą įtraukiant pilietinę visuomenę, siekiant skatinti nacionalines vystymosi strategijas ir užtikrinti susijusios šalies, šalių ar regiono dalyvavimą. Be to, siekiant užtikrinti, kad Bendrijos bendradarbiavimo veikla papildytų valstybių narių ir kitų paramos teikėjų veiklą, rengiamos Komisijos, valstybių narių, o prireikus – ir kitų paramos teikėjų bendros konsultacijos. Prireikus gali būti kviečiami ir kiti paramos teikėjai.

5. Prie kiekvieno daugiašalio strateginio dokumento pridedama daugiametė preliminari programa, kurioje apibendrinamos prioritetinės sritys, atrinktos Bendrijos finansavimui teikti, konkretūs tikslai, laukiami rezultatai ir Bendrijos paramos teikimo tvarkaraštis bei bendras ir kiekvienai prioritetinei sričiai numatytas apytikris lėšų paskirstymas. Prireikus lėšų paskirstymas nurodomas pateikiant asignavimų ribas.

6. Daugiametėse preliminariose programose asignavimai pagal skaidrius kriterijus paskirstomi kiekvienai programai atsižvelgiant į atitinkamų šalių partnerių ir regionų partnerių reikmes bei pažangą ir sunkumus, su kuriais susidūrė šalys ir regionai, kuriuose kilo krizė ar konfliktas.

7. Daugiametės preliminarios programos ir jų pakeitimai bei papildymai priimami 22 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka. Jos parengiamos, jei įmanoma, konsultuojantis su atitinkama šalimi partnere arba regionais partneriais.

8. Daugiametės preliminarios programos lėšų sumos gali būti didinamos arba mažinamos persvarstant ir iš dalies keičiant programą, atsižvelgiant į padėtį šalyje, pažangą ir reikmes, pagal 7 dalyje numatytą tvarką.

8 straipsnis

Metinės veiksmų programos

1. Metinėse veiksmų programose nustatomos priemonės, kurias reikia priimti pagal 7 straipsnyje nurodytų daugiašalių ir teminių strateginių dokumentų ir daugiamečių preliminarių programų nuostatas.

2. Metinėse veiksmų programose apibrėžiami siektini tikslai, intervencinės sritys, laukiami rezultatai, valdymo būdai ir bendra numatyto finansavimo suma. Jose trumpai aprašomos finansuotinos operacijos, nurodomos kiekvienai operacijai skirtos sumos ir preliminarus įgyvendinimo tvarkaraštis. Prireikus turėtų būti atsižvelgiama į anksčiau teikiant paramą sukauptą patirtį. Tikslai turi būti pamatuojami.

3. Metinės veiksmų programos ir jų pakeitimai bei papildymai priimami 22 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.

9 straipsnis

Specialiosios priemonės

1. Nepaisant 7 ir 8 straipsnio nuostatų, atsiradus nenumatytam poreikiui arba susiklosčius nenumatytoms aplinkybėms Komisija gali priimti 7 straipsnyje nurodytuose daugiašaliuose ir teminiuose strateginiuose dokumentuose ir 8 straipsnyje minimose daugiametėse preliminariose programose nenumatytas specialiąsias priemones.

2. Specialiosiose priemonėse nustatomi siekiami tikslai, veiklos sritys, laukiami rezultatai, valdymo būdai, taip pat bendra planuojamo finansavimo suma. Jose aprašomos finansuotinos operacijos, nurodomos kiekvienai operacijai skirtos sumos ir preliminarus įgyvendinimo tvarkaraštis.

3. Specialios priemonės, kurių išlaidos yra didesnės nei 5 000 000 EUR, priimamos laikantis 22 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos.

4. Komisija apie specialiąją priemonę, kurios išlaidos nėra didesnės nei 5 000 000 EUR, pagal 22 straipsnio 1 dalį įsteigtam komitetui praneša per vieną mėnesį nuo jos priėmimo.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

GAVĖJAI IR FINANSAVIMO BŪDAI

10 straipsnis

Subjektai, turintys teisę gauti finansavimą

1. Siekiant įgyvendinti 6 straipsnyje nurodytas išimtinės pagalbos priemones ir laikinas atsakomąsias programas, 8 straipsnyje nurodytas metines veiksmų programas ir 9 straipsnyje

nurodytas specialiąsias priemones, pagal šį reglamentą gali būti finansuojami tokie subjektai:

a) šalys partnerės ir regionai partneriai, taip pat jų institucijos;

b) šalių partnerių decentralizuotos institucijos, pavyzdžiui, regionai, departamentai, provincijos ir savivaldybės;

c) šalių partnerių ir regionų partnerių bei Bendrijos įsteigtos bendros institucijos;

d) tarptautinės organizacijos, įskaitant regionines organizacijas, Jungtinių Tautų institucijas, tarnybas ir misijas, tarptautines finansų institucijas ir vystymosi bankus, tarptautinei jurisdikcijai priklausančias institucijas, tiek kiek jie prisideda prie šio reglamento tikslų;

e) Europos agentūros;

f) šie valstybių narių, šalių partnerių ir regionų partnerių ir bet kokių trečiųjų šalių subjektai ir institucijos, jei jie prisideda prie šio reglamento tikslų:

   i) valstybinės arba pusiau valstybinės įstaigos, vietos valdžios institucijos arba administracijos ir jų asociacijos;

   ii) bendrovės, įmonės ir kitos privačios organizacijos bei subjektai;

   iii) finansų institucijos, teikiančios, skatinančios ir finansuojančios privačias investicijas šalyse partnerėse ir regionuose partneriuose;

   iv) nevalstybiniai subjektai, nurodyti 2 dalyje;

   v) fiziniai asmenys.

2. Nevalstybiniai subjektai, kurie gali gauti finansinę paramą pagal šį reglamentą, yra: nevyriausybinės organizacijos, vietos gyventojus atstovaujančios organizacijos, profesinės organizacijos, vietos iniciatyvų grupės, kooperatyvai, profesinės sąjungos, ekonominės ir socialinės veiklos vykdytojams atstovaujančios organizacijos, vietos organizacijos (įskaitant jų tinklus), veikiančios decentralizuoto regionų bendradarbiavimo ir integracijos srityje, vartotojų organizacijos, moterų ar jaunimo organizacijos, švietimo, kultūros, mokslinės organizacijos, tyrimus atliekančios organizacijos, universitetai, bažnyčios ir religinės draugijos ar bendruomenės, visuomenės informavimo priemonės ir visos kitos nevyriausybinės asociacijos bei privatūs ir viešieji fondai, kurie gali prisidėti prie vystymosi įgyvendinimo arba Sąjungos vidaus politikos krypčių tikslų įgyvendinimo už jos ribų.

3. Kiti 1 ir 2 dalyse nepaminėti organai arba veikėjai gali būti finansuojami, jei to reikia siekiant šio reglamento tikslų.

11 straipsnis

Priemonių rūšys

1. Bendrijos finansavimas gali būti tokių rūšių:

a) projektai ir programos;

b) biudžetinė parama konkrečiai šakai arba apskritai, jei šalies partnerės infrastruktūra viešiesiems fondams valdyti yra pakankamai skaidri, patikima ir veiksminga ir jei šalis partnerė pradėjo vykdyti tinkamą šakinę arba makroekonominę politiką, kurią patvirtino pagrindiniai jos donorai, įskaitant, kai taikytina, tarptautines finansų institucijas. Biudžetinė parama paprastai gali būti vienas iš daugelio instrumentų. Ji teikiama nustačius konkrečius tikslus ir susijusius lyginamuosius rodiklius. Biudžetinės paramos išmokėjimas turi priklausyti nuo pažangos, padarytos siekiant tikslų ir matuojamos poveikiu ir rezultatais;

c) išskirtiniais atvejais – šakinės ir bendrosios importo paramos programos, kurios gali būti:

   i) šakinės importo programos, skirtos importui natūra;

   ii) šakinės importo programos, nustatančios šakos importui finansuoti skiriamą užsienio valiutą; arba

   iii) bendrosios importo programos, nustatančios visam importui (kai importuojami įvairūs produktai) finansuoti skiriamą užsienio valiutą;

d) pagal 20 straipsnį finansų tarpininkams pervestos lėšos, skirtos paskoloms teikti (pavyzdžiui, investicijoms ir privataus sektoriaus plėtrai remti), rizikos kapitalui finansuoti (kaip subordinuotos arba sąlyginės paskolos) ar kitokiam nežymiam ir laikinam dalyvavimui įmonių kapitale taip, kad Bendrijos finansinė rizika apsiribotų šiais fondais;

e) priemonėms finansuoti skirtos dotacijos;

f) veiklos sąnaudoms padengti skirtos dotacijos;

g) valstybių narių ir šalių partnerių ar regionų partnerių valstybinių institucijų, nacionalinių viešųjų organizacijų arba privačių subjektų, kuriems buvo patikėta teikti viešąsias paslaugas, dvynių programų finansavimas;

h) įnašai į tarptautinius fondus, ypač tuos, kuriuos valdo tarptautinės arba regioninės organizacijos;

i) įnašai į šalių partnerių arba regionų partnerių įsteigtus nacionalinius fondus, skirtus bendram daugelio paramos teikėjų finansavimui pritraukti, arba į vieno arba kelių kitų paramos teikėjų įsteigtus fondus, skirtus veiksmams kartu įgyvendinti;

j) žmogiškieji ir materialiniai ištekliai, reikalingi tam, kad šalys partnerės ir regionai partneriai galėtų veiksmingai administruoti ir prižiūrėti projektus ir programas.

2. Bendrijos finansavimas iš esmės negali būti naudojamas valstybių paramos gavėjų mokesčiams, rinkliavoms ar įmokoms sumokėti.

3. Veikla, kurią apima Reglamentas (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos, ir kuriai pagal jį gali būti teikiama finansinė parama, negali būti finansuojama pagal šį reglamentą.

12 straipsnis

Paramos priemonės

1. Bendrijos finansavimas gali būti skiriamas parengimo, vykdymo, priežiūros, audito ir vertinimo veiksmų, kurie būtini šiam reglamentui įgyvendinti ir jo tikslams pasiekti, išlaidoms finansuoti. Bendrija finansuoja taip pat ir išlaidas, kurios skirtos Komisijos delegacijų įdarbintiems administracijos pagalbiniams darbuotojams, kurie valdo pagal šį reglamentą finansuojamus projektus, išlaikyti.

2. Parama gali būti teikiama ne pagal daugiametes preliminarias programas. Komisija patvirtina tokias paramos priemones 9 straipsnyje nustatyta tvarka.

13 straipsnis

Bendras finansavimas

1. Pagal šį reglamentą finansuojamoms priemonėms gali būti skiriamas bendras finansavimas, *inter alia,* su šiais subjektais:

a) valstybėmis narėmis, ypač su jų valstybinėmis ir pusiau valstybinėmis institucijomis;

b) kitomis šalimis paramos teikėjomis, ypač su jų valstybinėmis ir pusiau valstybinėmis institucijomis;

c) tarptautinėmis ir regioninėmis organizacijomis, ypač su tarptautinėmis ir regioninėmis finansų institucijomis;

d) bendrovėmis, įmonėmis ir kitomis privačiomis organizacijomis ir subjektais, kitais 10 straipsnio 2 dalyje numatytais nevalstybiniais subjektais,;

e) šalimis partnerėmis ir regionais partneriais bei kitomis institucijomis, kurios gali būti finansuojamos, kaip nurodyta 10 straipsnyje.

2. Kai bendras finansavimas yra lygiagretus, projektas arba programa padalinama į keletą aiškiai identifikuojamų mažesnių projektų, kurių kiekvieną finansuoja atskiri partneriai, tokiu būdu užtikrinant, kad visuomet būtų galima nustatyti bendro finansavimo paskirtį. Kai bendras finansavimas yra jungtinis, visos projekto arba programos išlaidos padalinamos partneriams užtikrinant, kad bendras finansavimas ir ištekliai būtų sudėti bendrai; tokiu atveju neįmanoma nustatyti pagal projektą arba programą atliekamos tam tikros veiklos finansavimo šaltinio.

3. Jungtinio bendro finansavimo atveju Komisija gali gauti ir valdyti lėšas šio straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytų subjektų vardu jungtinėms priemonėms įgyvendinti. Tokiu atveju Komisija įgyvendins jungtines priemones tiesioginiu centralizuotu būdu arba netiesioginiu centralizuotu būdu, pavesdama tai daryti Bendrijos agentūroms arba Bendrijos įsteigtoms įstaigoms. Tokios lėšos valdomos kaip perleistos pajamos, vadovaujantis 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento [1] 18 straipsniu.

14 straipsnis

Valdymo procedūros

1. Pagal šį reglamentą finansuojamos priemonės administruojamos, kontroliuojamos, įvertinamos ir pateikiamos ataskaitai vadovaujantis Reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002.

2. Komisija gali nuspręsti pavesti Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 54 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytiems subjektams atlikti valdžios institucijos funkcijas, o ypač – biudžeto įgyvendinimo funkcijas, jei jie yra pripažinti tarptautiniu lygiu, taiko tarptautiniu lygiu pripažintas valdymo ir kontrolės sistemas bei jei juos prižiūri valdžios institucija.

3. Decentralizuoto valdymo atveju Komisija gali nuspręsti vadovautis tokiomis viešųjų pirkimų ar dotacijų suteikimo procedūromis, kokios yra nustatytos lėšas gaunančioje šalyje partnerėje arba regione partneryje.

15 straipsnis

Biudžetiniai įsipareigojimai

1. Biudžetiniai įsipareigojimai yra vykdomi remiantis Komisijos sprendimais, kuriuos ji priima vadovaudamasi 6, 8, 9 ir 12 straipsniais.

2. Bendrijos finansavimo teisinės formos, *inter alia,* apima:

— finansavimo susitarimus,

— dotacijų sutartis,

— viešųjų pirkimų sutartis,

— darbo sutartis.

[1] OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

16 straipsnis

Bendrijos finansinių interesų apsauga

1. Į visus pagal šį reglamentą sudaromus susitarimus įtraukiamos nuostatos, užtikrinančios Bendrijos finansinių interesų apsaugą, ypač dėl sukčiavimo, korupcijos ir bet kokių kitų pažeidimų, kaip apibrėžta 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamente (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ([1]), 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamente (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų ([2]) ir 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ([3]).

2. 1 dalyje minimuose susitarimuose aiškiai numatoma teisė, kad Komisija ir Audito Rūmai pagal dokumentus arba vietoje, turi įgaliojimus atlikti visų rangovų ir subrangovų, kurie yra gavę Bendrijos lėšų, auditą. Juose taip pat aiškiai numatomas leidimas Komisijai atlikti patikrinimus ar inspektavimus vietoje pagal Reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 nuostatas.

3. Kiekvienoje sutartyje, pasirašytoje įgyvendinant pagalbos priemones, kaip numatyta 2 dalyje, užtikrinama Komisijos ir Audito Rūmų teisė sutarčių vykdymo metu ir joms pasibaigus.

17 straipsnis

Dalyvavimas ir kilmės taisyklės

1. Visi valstybių narių fiziniai ar juridiniai asmenys gali pasirašyti viešųjų pirkimų arba pagal šį reglamentą finansuojamas sutartis.

2. Pasirašyti viešųjų pirkimų arba pagal šį reglamentą finansuojamas sutartis taip pat gali visi fiziniai ar juridiniai asmenys iš:

— bet kokios šalies, kuriai yra taikoma Pasirengimo narystei pagalbos priemonė ([4]),

— bet kurios Europos ekonominės erdvės valstybės narės, kuri nėra ES narė, ir

— bet kokios kitos trečiosios šalies arba teritorijos, jei buvo nustatytas abipusio priėjimo prie išorės pagalbos principas.

3. Jei priemonių imamasi bet kokioje trečiojoje šalyje, kuri laikoma mažiausiai išsivysčiusia šalimi pagal OECD nustatytus kriterijus, viešųjų pirkimų ir dotacijų sutartis gali pasirašyti bet kokie subjektai.

4. 6 straipsnyje nurodytų išimtinių pagalbos priemonių ir laikinų atsakomųjų programų atveju viešųjų pirkimų arba dotacijų sutartis pasirašyti gali visi asmenys.

5. Jei priemonės patvirtinamos vykdant 4 straipsnyje minimus tikslus, pasirašyti viešųjų pirkimų arba pagal šį reglamentą finansuojamas sutartis gali visi fiziniai ir juridiniai asmenys iš besivystančių ar pereinamojo laikotarpio šalių, kaip apibrėžta pagal OECD nustatytus kriterijus, taip pat iš bet kokių kitų šalių, numatytų strategijoje, bei jiems taikomos kilmės taisyklės.

6. Dalyvauti viešųjų pirkimų arba pagal šį reglamentą finansuojamose sutartyse gali ir tarptautinės organizacijos.

7. Šiame straipsnyje nurodytos pilietybės sąlygos netaikomos sutarčių pasirašymo procedūrų kontekste siūlomiems ekspertams.

8. Visų prekių ir medžiagų, kurios perkamos pagal sutartis, kurios finansuojamos pagal šį reglamentą, kilmės šalis turi būti Bendrija arba šalis, nurodyta šio straipsnio 2–5 dalyse.

9. Atskirais atvejais konkurse dalyvauti gali būti leista fiziniams ir juridiniams asmenims iš trečiųjų šalių arba teritorijų, kurios yra tradiciniais ekonominiais, prekybiniais arba geografiniais ryšiais susijusios su šalimi partnere. Be to, tinkamai pagrįstais atvejais Komisija gali leisti konkurse dalyvauti fiziniams ir juridiniams asmenims iš kitų šalių arba tiekti prekes ir medžiagas, kurių kilmės šalis yra kita šalis.

18 straipsnis

Išankstinis finansavimas

Už išankstinį finansavimą susidariusios palūkanos išskaičiuojamos iš galutinio mokėjimo.

19 straipsnis

Dotacijos

Fiziniai asmenys gali gauti dotacijas pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 114 straipsnį.

20 straipsnis

Europos investicijų bankui arba kitiems finansų tarpininkams pervestos lėšos

11 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas lėšas valdo finansų tarpininkai, Europos investicijų bankas (toliau – EIB) arba bet koks kitas bankas arba organizacija, turintys šioms lėšoms valdyti reikiamus pajėgumus. Atskirais atvejais Komisija patvirtina šio straipsnio įgyvendinimo nuostatas, susijusias su rizikos pasidalijimu, už vykdymą atsakingo tarpininko išlaidų atlyginimu, lėšų

([1]) OL L 312, 1995 12 23, p. 1.
([2]) OL L 292, 1996 11 15, p. 2.
([3]) OL L 136, 1999 5 31, p. 1.
([4]) 2006 m. liepos 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1085/2006, nustatantis Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (IPA) (OL L 210, 2006 7 31, p. 82).

palūkanų naudojimu ir grąžinimu bei veiklos baigimu.

21 straipsnis

Vertinimas

Komisija atlieka reguliarų programų bei politikos rezultatų ir efektyvumo bei planavimo veiksmingumo rezultatų vertinimą, kad patikrintų, ar užsibrėžti tikslai buvo pasiekti, ir kad galėtų parengti rekomendacijas dėl būsimų operacijų gerinimo. Komisija perduoda 22 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitetui svarstyti svarbias įvertinimo ataskaitas. Į šiuos rezultatus atsižvelgiama sudarant programą ir paskirstant lėšas.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

22 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje numatytas laikotarpis yra 30 dienų.

3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

4. EIB aktualiais klausimais komiteto posėdžiuose dalyvauja stebėtojas iš EIB.

23 straipsnis

Ataskaita

Komisija nagrinėja pažangą, padarytą įgyvendinant pagal šį reglamentą vykdomas priemones, ir pateikia Europos Parlamentui bei Tarybai paramos įgyvendinimo metinę ataskaitą. Ataskaita taip pat perduodama Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui. Ataskaitoje pateikiama informacija apie per praėjusius metus finansuotas priemones, apie stebėsenos ir įvertinimo veiksmų rezultatus bei apie biudžetinius įsipareigojimus ir mokėjimus pagal šalį, regioną ir bendradarbiavimo sektorių.

24 straipsnis

Finansinis paketas

Finansinis paketas šio reglamento įgyvendinimui 2007–2013 m. yra 2 062 000 000 EUR. Metinius asignavimus tvirtina biudžeto valdymo institucija, neviršydama finansinės struktūros ribų.

2007–2013 m. laikotarpiu:

a) ne daugiau kaip 7 procentiniai punktai orientacinio finansinio paketo skiriami priemonėms, numatytoms 4 straipsnio 1 punkte;

b) ne daugiau kaip 15 procentinių punktų orientacinio finansinio paketo skiriami priemonėms, numatytoms 4 straipsnio 2 punkte;

c) ne daugiau kaip 5 procentiniai punktai orientacinio finansinio paketo skiriami priemonėms, numatytoms 4 straipsnio 3 punkte.

25 straipsnis

Peržiūra

Iki 2010 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje būtų šio reglamento pirmųjų trejų metų įgyvendinimo įvertinimas ir prie kurios, jei reikia, būtų pridėtas teisės akto pasiūlymas su būtinais reglamento pakeitimais.

26 straipsnis

Panaikinimas

1. Nuo 2007 m. sausio 1 d. panaikinami šie reglamentai:

— 2001 m. spalio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2130/2001 dėl pagalbos priemonių iškeldintiems Azijos ir Lotynų Amerikos besivystančių šalių žmonėms ([1]),

— 2001 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1725/2001 dėl veiksmų, nukreiptų prieš priešpėstinių minų naudojimą trečiosiose šalyse, išskyrus besivystančias šalis ([2]),

— 2001 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1724/2001 dėl veiksmų, nukreiptų prieš priešpėstines minas besivystančiose šalyse ([3]),

— 2001 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 381/2001, sukuriantis greitojo reagavimo mechanizmą ([4]),

— 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1080/2000 dėl paramos Jungtinių Tautų laikinajai misijai Kosove (UNMIK) ir Aukštojo atstovo biurui Bosnijoje ir Hercegovinoje (OHR) ([5]), išskyrus to reglamento 1a straipsnį,

— 1997 m. spalio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2046/97 dėl Šiaurės ir Pietų bendradarbiavimo kampanijoje prieš narkotikus ir narkomaniją ([6]),

([1]) OL L 287, 2001 10 31, p. 3.
([2]) OL L 234, 2001 9 1, p. 6.
([3]) OL L 234, 2001 9 1, p. 1.
([4]) OL L 57, 2001 2 27, p. 5.
([5]) OL L 122, 2000 5 24, p. 27.
([6]) OL L 287, 1997 10 21, p. 1.

— 1996 m. lapkričio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2258/96 dėl reabilitacijos ir atstatymo operacijų besivystančiose šalyse [1].

2. Panaikinti reglamentai toliau taikomi tiems teisės aktams ir įsipareigojimams, kurie susiję su biudžetiniais metais iki 2007 m.

27 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2006 m. lapkričio 15 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkė*
J. BORRELL FONTELLES	P. LEHTOMÄKI

[1] OL L 306, 1996 11 28, p. 1.